

Đốt nọc ấu trùng chó

Tác Giả: Lê Quốc Quân

Thứ Hai, 28 Tháng 11 Năm 2011 07:27

Những khốn nạn hơn là cún chó nào đã tỏ ra những con người thông minh Việt nam năm nào đã trở thành những kẻ ăn trứng chó lõn lừng, thản nhiên.

Tôi suy nghĩ nhiều hơn khi đốt cái tí tít bài này. Vì dán nhãn mắt đốt nọc ấu trùng chó thì mình cũng khác nào thủng bít chó. Những đó là câu nói của thủng em họ tôi qua khi nó mắt đốt n con chó th 4, Những kẻ lõn lừng trong xã hội này ngang nhiên cướp chó ngay giữa thanh thiên bạch nhật.

Chó bị gom vào các lò mổ

Bên cạnh dùng dây phanh làm mắt cái thòng lừng và tung vào cún chó. Kẻ đứng trước rú ga, con chó chững cún đi đến mắt cún chân của nó trổ trên đứng, bít máu, sau đó nó quỵ xuống, đổ u giọt trên mắt đứng đá khô khốc, máu bít ra và nọc mắt chảy. Khi lõm đi thì bên cạnh giật lên, ôm ngang người và bít chó vào bao tải.

Cứ em nhìn thấy liến liệy xe máy phóng lao theo, rớt theo lên đống cánh đứng làng trên, bên trứng chó đứng xe, rút kiem ra và vẩy cún em tôi. Những chó lõm, những nó đành lau nọc mắt và quay xe. Nó bỏ thủng con chó vô cùng, đau buồn đến nỗi nghĩ đến chuyện uống thuốc tử hoóc mình làm mắt quỵ bom tung xác.

Giờ nhớ vớ, nó bảo: “Anh Quân ơi, tôi tôi làm chi giữa đốt nọc ấu trùng chó này này”. Tôi bình tĩnh vì nư không may thủng phẫn đứng sún cún vào mũi nó, nói: “làm cách mạng gì cái ngụy mày, mắt có con chó quèn mà cũng dả ôm bom lên y ban”. Thúc tâm, thủng em chủ mưu n có chđ mún không có kẻ trứng chó. Nó bỏ ngày xưa Lão Húc, Chđ Đu đối khđ đn mún, nuôi đđc con chó vớ n có th bán kiem tôi n. Còn bây giờ ông Nam trong làng nghèo, neo đn, chđ có con chó làm bên mà cũng vớ à bđ câu mắt cách đây 3 tu n.

Theo nó, bít trứng chó giữa đã trở thành phẫn biến, trđi dài tôi thành thđ đn nông thôn, tôi vùng đứng bđng đn miền núi. Đêm đêm kẻ trứng chà đi sát tôi những vùng quê miền trung nghèo đói, xác xđ đđ tìm cách bít chó. Nó bít của người khá giữa lõn cún những người mà tài sún chđ có mắt con chó. Chúng đi xe máy, rđ ga, vòng đi vòng tôi, kích thích chó trong nhà lao ra sđ a, khi đó nó sđ tung dây thòng lừng ra xiết cđ lôi đi. Nư chó khđ e, tôi chân chđng cđ tôi thì vung gđy sđt quđt ngang mõm, chó bít tôi nh ngay tôi pđc và chúng bít bđ vào bao tải. Chú Kiên có con chó 40 cân, sđ không kéo đi đđc nên bên chúng dùng thuốc đđ đánh bđ. Thuốc đđc mua tôi Trung Quđc, 250 ngàn mắt viên rđt nhđ dùng đánh đđc cđ mún y tôi chó. Chđ chđt người vđt cũng ăn

Đốt nọc ấu trùng chó

Tác Giả: Lê Quốc Quân

Thứ Hai, 28 Tháng 11 Năm 2011 07:27

t t !

Không ch ấu tr m trong n c, k tr m chó còn sang t n ào b t h t chó Lào, chó Lào ít đi, B n tr m chó l i tràn sang b t c chó Thái Lan. Là đ t n c theo đ o Ph t, ng i Thái quý tr ng và không bao gi ấu th t chó. Vì v y, Chính quy n Thái đã b t b tù m t s k chuyên đi b t tr m chó xuyên qu c gia. Nh ng nh ng k tr m chó ng i Vi t v n chui l i đi đ p chó và v t chó ch t kh p vùng Đông B c Thái Lan.

Năm 1996, tôi g p 1 khách du l ch Mexico anh y b o: “Ng i Vi t Nam vui v nh ng sao h c b t chó nh t trong l ng v y. Nh ng con chó đó đi đâu ?”. 15 năm trôi qua, hôm nay qua m ng facebook cô b n ng i Anh kiên quy t nói không bao gi đi du l ch Vi t Nam n a: “Vi nh ng ánh m t kh n nài c a các con chó s p ch t b ch đi trên đ ng ph c ám nh mãi”

Đã bao gi b n nuôi chó ho c nhìn sâu vào ánh m t c a m t con chó quý ch a ? N u r i, ch c b n s th y s kh n n n c a nh ng tay tr m chó. Nh ng kh n n n h n là c ch nào đ t o ra nh ng con ng i l ng thi n Vi t nam năm nào đã tr thành nh ng k ấu tr m chó l nh lũng, th n nhiên. Có tên tr m b dân đ p ch t, đ t xác, coi m ng ng i nh m ng chó nh ng v n ti p t c có nhi u ng i ấu c p chó.

It đ a suy nghĩ sâu nh th ng em h . Nó b o rõ ràng Chính quy n xã nó b o kê cho b n tr m chó. Nó b o vì có nh ng quan ch c ấu c p hàng t đ ng mà v n lên TV gi ng đ o đ c “oách” cho nên b n tr m chó nó nghĩ mình t i tr m chó ch b ng tr m cái lông chân c a dân nên cũng nh n nh n, thách th c. Nó b o công an xã b o kê vì có nh ng ch v a chó tr m xây đ c nhà l u, đào h m ng m đ nh t chó tr m ngay trong xã c 2 ngày xu t đi Hà N i m t chuy n hàng trăm con, dân bi t h t mà Chính quy n v n làm ng . Sau đó nó tr m t : “làm sao mà có đ c cái thông l ng đ tr c c chính quy n xã nh tr c chó”.

Tôi can, bình tĩnh, bình tĩnh !

Lê Quốc Quân

Xin gi i thi u bài hùng bi n hay nh t trong vòng 100 năm qua dành cho m t con chó do lu t s Georges Graham vi t. Xin trích l i nguyên văn c Vietnamese & English.

BÀI BÀO CH A CHO CON CHÓ

Th a quý ngài h i th m,

Ng i b n t t nh t mà con ng i có đ c trên th gi i này có th m t ngày nào đó hoá ra k thù quay l i ch ng l i ta. Con cái mà ta nuôi đ ng v i tình yêu th ng h t m c r i có th là m t lũ v n.

Nh ng ng i g n g i thân thi t ta nh t, nh ng ng i ta g i g m h nh phúc và danh d có th tr thành k ph n b i, ph b c lòng tin c y và s trung thành. Ti n b c mà con ng i có đ c, r i s m t đi. Nó m t đi đúng vào lúc ta c n đ n nó nh t. Ti ng tâm c a con ng i cũng có th tiêu tan trong phút ch c b i m t hành đ ng m t gi .

Nh ng k ph ph c tôn vinh ta khi ta thành đ t có th s là nh ng k đ u tiên ném đá vào ta khi

Đọt nọc ăn trộm chó

Tác Giả: Lê Qu&c Quân

Thứ Hai, 28 Tháng 11 Năm 2011 07:27

ta sa c& l& v&n. Duy có m&t ng&i b&n hoàn toàn không v& l&i mà con ng&i có đ&c trong th& gi&i ích k& này, ng&i b&n không bao gi& b& ta đi, không bao gi& t& ra vô &n hay tráo tr&, đó là con chó c&a ta.

Con chó c&a ta luôn & bên c&nh ta trong phú quý cũng nh& trong lúc b&n hàn, khi kho& m&nh cũng nh& lúc &m đau. Nó ng& yên trên n&n đ&t l&nh, dù đông c&t da c&t th&t hay bão tuyết t&p vùi, mi&n sao đ&c c&n k& bên ch& là đ&c. Nó hôn bàn tay ta dù khi ta không còn th&c ăn gì cho nó. Nó li&m v&t th&ng c&a ta và nh&ng tr&y x&c mà ta h&ng ch&u khi ta va ch&m v&i cu&c đ&i tàn b&o này. Nó canh gi&c ng& c&a ta nh& th& ta là m&t ông hoàng dù ta có là m&t gã ăn mày.

Dù khi ta đã tán gia b&i s&n, thân b&i danh li&t thì v&n còn con chó trung thành v&i tình yêu nó dành cho ta nh& thái đ&ng trên b&u tr&i. N&u ch&ng may s& ph&n đá ta ra rìa xã h&i, không b&n bè, vô gia c& thì con chó trung thành ch& xin ta m&t ân hu& là cho nó đ&c đ&ng hành, cho nó làm k& b&o v& ta tr&c hi&m nguy, giúp ta ch&ng l&i k& thù.

Và m&t khi trò đ&i h& màn, th&n ch&t r&c linh h&n ta đi đ& l&i thân xác ta trong lòng đ&t l&nh, thì khi &y khi t&t c& thân b&ng quy&n thu&c đã ph&i tay sau n&m đ&t cu&i cùng và quay đi đ& s&ng ti&p cu&c đ&i c&a h&. Thì khi &y còn bên n&m m& ta con chó cao th&ng c&a ta n&m g&c m&m gi&a hai chân tr&c, đôi m&t &t bu&n v&n m& ra c&nh gi&c, trung thành và chân th&c ngay c& khi ta đã m&t r&i.

Georges Graham Vest (1830-1904)

Nguyên b&n ti&ng Anh:

A TRIBUTE TO THE DOG

By George Graham Vest

Gentlemen of the jury:

The best friend a man has in the world may turn against him and become his enemy. His son or daughter that he has reared with loving care may prove ungrateful. Those who are nearest and dearest to us, those whom we trust with our happiness and our good name may become traitors to their faith. The money that a man has, he may lose. It flies away from him, perhaps when he needs it most. A man's reputation may be sacrificed in a moment of ill-considered action. The people who are prone to fall on their knees to do us honor when success is with us, may be the first to throw the stone of malice when failure settles its cloud upon our heads.

The one absolutely unselfish friend that man can have in this selfish world, the one that never deserts him, the one that never proves ungrateful or treacherous is his dog. A man's dog stands by him in prosperity and in poverty, in health and in sickness. He will sleep on the cold ground, where the wintry winds blow and the snow drives fiercely, if only he may be near his master's side. He will kiss the hand that has no food to offer; he will lick the wounds and sores that come in encounter with the roughness of the world. He guards the sleep of his pauper master as if he were a prince. When all other friends desert, he remains. When riches take wings, and

reputation falls to pieces, he is as constant in his love as the sun in its journey through the heavens.

If fortune drives the master forth an outcast in the world, friendless and homeless, the faithful dog asks no higher privilege than that of accompanying him, to guard him against danger, to fight against his enemies. And when the last scene of all comes, and death takes his master in its embrace and his body is laid away in the cold ground, no matter if all other friends pursue their way, there by the graveside will the noble dog be found, his head between his paws, his eyes sad, but open in alert watchfulness, faithful and true even in death.

[1] Đ u đ là s d ng l i câu nói c a m t ng i b m t tr m chó.